

Землевпорядний Вісник

НАУКОВО-ВИРОБНИЧИЙ ЖУРНАЛ

6 2011

УКРАЇНСЬКІ ЧОРНОЗЕМИ:

и залишаться вони
НАЦІОНАЛЬНИМ БАГАТСТВОМ

Ч

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

Євген БЕРДНІКОВ,
д-р Департаменту нормативно-правового забезпечення
розвитку земельних відносин Держземагентства
Ігор БИСТРЯКОВ, д. ек. н.,
Рада по вивченню продуктивних сил НАН України
Степан ВОЙТЕНКО, д. техн. н., Київський національний
університет будівництва та архітектури
Григорій ГУЦУЛЯК, чл.-кор. УААН, д. ек. н.,
Інститут агроекології НААН України
Дмитро ДОБРЯК, чл.-кор. УААН, д. ек. н.,
Національний університет біоресурсів
і природокористування України
Йосип ДОРОШ, канд. ек. н., ДП «Київський
науково-дослідний та проектний інститут землеустрою»
Людмила ЗІНКОВСЬКА, головний редактор
Артем КАДОМСЬКИЙ, перший заступник
Голови Держземагентства
Микола КАЛЮЖНИЙ, заступник Голови Держземагентства
Алла КАЛЬНИЧЕНКО, заступник головного редактора
Олександр КАНАШ, канд. с.-г. н.,
ДП «Головний інститут землеустрою»
Іван КОВАЛЬЧУК, д. геогр. н., Національний університет
біоресурсів і природокористування України
Олександр КРАСНОЛУЦЬКИЙ,
д-р Департаменту землеустрою Держземагентства
Володимир КУРИЛО, д. юр. н., Національний університет
біоресурсів і природокористування України
Андрій МАРТИН, канд. ек. н., Національний університет
біоресурсів і природокористування України
Віктор МЕСЕЛЬ-ВЕСЕЛЯК, акад. УААН, д. ек. н.,
ННЦ «Інститут аграрної економіки»
Сергій МОГИЛЬНИЙ, д. техн. н.,
Донецький національний технічний університет
Леонід НОВАКОВСЬКИЙ, акад. УААН, д. ек. н.,
КП «Київський інститут земельних відносин»
Ігор ДОЛИНСЬКИЙ, д-р Департаменту
державного земельного кадастру Держземагентства
Михайло СТУПЕНЬ, д. ек. н.,
Львівський національний аграрний університет
Антон ТРЕТЯК, чл.-кор. УААН, д. ек. н., Державна
екологічна академія післядипломної освіти та управління
Олександр ФІЛАТОВ, ген. д-р
ДП «Центр державного земельного кадастру»
Микола ФЕДОРОВ, д. ек. н.,
ННЦ «Інститут аграрної економіки»
Михайло ХВЕСИК, чл.-кор. УААН, д. ек. н.,
Рада по вивченню виробничих сил України НАНУ
Сергій ЧЕРНОШТАН, д-р Департаменту моніторингу,
використання, збереження та відтворення
земельних ресурсів Держземагентства
Петро ЧЕРНЯГА, д. техн. н.,
Національний університет «Львівська політехніка»

2 АГРО-2011

Микола ПРИСЯЖНЮК
НАШЕ СПІЛЬНЕ ЗАВДАННЯ —
ЗБЕРЕГТИ УКРАЇНСЬКЕ СЕЛО

4 НОТАТКИ З ФОРУМУ

Валерій ЯСИНОВСЬКИЙ
ІНВЕСТИЦІЇ У СТАБІЛЬНІСТЬ

8 ІЗ КРУГЛОГО СТОЛУ

РИНОК ЗЕМЕЛЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО
ПРИЗНАЧЕННЯ: ПЛАН ДІЙ ВИЗНАЧЕНО

- Для роботи по-новому у наступному році
необхідна низка нових законопроектів
- Державне регулювання —
обов'язковий елемент законодавства,
що найближчим часом прийматиметься
- Громадське і державне регулювання
повинні бути взаємопов'язаними
і не перешкоджати процесам ринку земель
- За останні 10 років загальна площа
орендованих земель зменшилася
майже на п'ять мільйонів гектарів...

13 СОЦІОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ

ПИТАННЯ ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ
І ВЛАСНОСТІ НА ЗЕМЛЮ
СІЛЬСЬКИХ ЖИТЕЛІВ ХВИЛЮЄ НЕ ДУЖЕ

14 ПОСТАТІ

Валерій ЯСИНОВСЬКИЙ
ЗЕМЛЕТВОРЕЦЬ

20 МОВОЮ ЦИФР

ЗЕМЕЛЬНІ РЕСУРСИ УКРАЇНИ
ТА ЇХ ВИКОРИСТАННЯ

23 НАУКОВЕ ДОСЛІДЖЕННЯ

Віктор ЗАЯЦЬ
ТЕОРІЯ ФАКТОРНОГО ДОХОДУ
ТА РИНОК ЗЕМЛІ
II. ЗЕМЕЛЬНА РЕНТА ЯК ЧИННИК
ПРОПОЗИЦІЇ ЗЕМЛІ

26 КУЛЬТУРА ЗЕМЛЕРОБСТВА І ВРОЖАЙНІСТЬ

Андрій ДАНКЕВИЧ

ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ
ВИКОРИСТАННЯ СІЛЬСЬКО-
ГОСПОДАРСЬКИХ УГІДЬ
В УМОВАХ ПРИВАТНОЇ ВЛАСНОСТІ
ТА РИНКОВИХ ВІДНОСИН

29 ОБГОВОРЮЙТЕ І ПРОПОНУЙТЕ

Микола КАЛЮЖНИЙ, Йосип ДОРОШ

НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ
ІНВЕНТАРИЗАЦІЇ ЗЕМЕЛЬ
СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО
ПРИЗНАЧЕННЯ

30 ПРОЕКТ

ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ІНВЕНТАРИЗАЦІЇ
ЗЕМЕЛЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО
ПРИЗНАЧЕННЯ

32 ВЧЕНІ РАДЯТЬ

Андрій МАРТИН

АКТУАЛІЗАЦІЯ ПОКАЗНИКІВ
НОРМАТИВНОЇ ГРОШОВОЇ ОЦІНКИ
ЗЕМЕЛЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО
ПРИЗНАЧЕННЯ

38 КОМЕНТАР ФАХІВЦЯ

Артем РІПЕНКО

РЕГУЛЮВАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ
ВІДНОСИН У МІСТОВУДІВНОМУ
ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ:
ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

41 ВАШ КОНСУЛЬТАНТ

59 ВІТАЄМО

ІЗ 75-РІЧНИМ ЮВІЛЕЄМ!

60 ОФІЦІЙНІ ДОКУМЕНТИ

60 УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ
від 14.06.2011 № 662/2011

60 ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ
УКРАЇНИ від 25.05.2011 № 548

62 ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ
УКРАЇНИ від 25.05.2011 № 556

— Навіть сьогодні, коли діє мораторій на продаж землі, земля є товаром, який купують і продають, користуючись недоліками чинного законодавства. Всі ви прекрасно знаєте, що тіньовий ринок, на який змушені погоджуватися власники земельних паїв, залишає селянина і без землі, і без грошей, — звернувся до голів сільських і селищних рад Микола Присяжнюк.

За його словами, свавілля в обігу сільськогосподарських земель знищує українське село й грабує селянина. Щороку зникає з карти 10-15 сіл. Тому завершення земельної реформи — одне з головних питань на порядку денному аграріїв.

Разом з тим, успішно пройти етап земельного реформування без участі сільських голів та сільського депутатського корпусу сьогодні неможливо. Потенційні продавці земельних ділянок, одержаних як паї у процесі реформування КСП, — це саме їхні виборці.

— І у вас є можливість донести саме соціальну сутність земельної реформи, — звернувся міністр до присутніх. — Земля в межах сільської ради має залишатися власністю, джерелом доходів і благополуччя тих людей, які живуть на вірній їй території, сплачують податки до місцевих бюджетів, зацікавлені у розвитку свого села.

— Органи місцевого самоврядування на селі покликані захищати інтереси майже третини населення України. Саме тому для міністерства одним з пріоритетних напрямів є тісна співпраця з місцевими органами самоврядування, керівниками яких ви є. Я впевнений, що майбутнє України — за сильними сільськими громадами. І ця впевненість ніколи не похитнеться, — запевнив Міністр аграрної політики та продовольства України Микола Присяжнюк у своєму зверненні до учасників Форуму, якого сільські та селищні голови зі всієї України обрали Почесним Головою Всеукраїнської асоціації сільських та селищних рад України.

ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ УГІДЬ в умовах приватної власності та ринкових відносин

У результаті здійснення земельної реформи держава втратила монопольне право на землю. Особливо відчутні зміни відбулися у перерозподілі сільськогосподарських угідь. Понад дві третини їх (73,7%) площі передано у приватну власність громадянам і юридичним особам. Частка державної власності скоротилася до 26,2 відсотка, колективної — до 0,1 відсотка (рис. 1).

Зберегти наявний ресурсний потенціал, в першу чергу земельний, та налагодити його використання на інноваційній основі з врахуванням технологій, які використовують в сільському господарстві більшість країн світу, є важливим завданням аграрної науки.

Розораність сільськогосподарських угідь протягом 1990-2010 років зменшилася лише на 1% і становить 78%. Такого рівня немає в жодній країні світу з розви-

нутим сільським господарством. Так, в Білорусії цей показник становить — 61,8%, Румунії — 63,1, Франції — 62,7, Болгарії — 60,3, Італії — 51,6, Австрії — 42,7, Великобританії — 34,5. Надмірна розораність угідь та майже цілковите припинення виконання комплексу робіт із захисту ґрунтів призводить до розвитку ерозійних і деградаційно-руйнівних процесів, якими в Україні охоплено майже 15 млн га земель.

За інформацією Держземагентства України, 30,7% площі сільськогосподарських угідь зазнали глибокого впливу водної та вітрової ерозії, 19,1% — це вже дефляційно-небезпечні ґрунти.

Погіршується екологічний стан сільськогосподарських угідь. Так, 10,4 млн га (26,3 %) з них — це кислі ґрунти. Солонцюваті (середньо і сильно) та засолені ґрунти займають 4,7 млн га (14,3 %).

Різке зменшення обсягів фінансового та ресурсного забезпечення водних меліорацій призвело до істотного погіршення і виходу з ладу меліоративної мережі та споруд на ній, скорочення парку дощувальної техніки, недотримання режимів зрошення і регулювання водноповітряного режиму, а також технологій вирощування сільськогосподарських культур. Результати такого господарювання невтішні — урожайність зернових порівняно з періодом 1986-1990 рр. зменшилася на 7-11 ц/га.

За оцінками фахівців, щорічні втрати гумусу через мінералізацію та ерозію ґрунтів становлять 32-33 млн тонн, що еквівалентно 320-330 млн тонн органічних добрив, а еколого-економічні збитки через ерозію ґрунтів перевищують 9 млрд гривень.

Рис. 1

Розподіл сільськогосподарських угідь України за формами власності (1990-2010 рр.)

Основною причиною зниження родючості ґрунтів є значне зменшення обсягів внесення органічних і мінеральних добрив, хімічних меліорантів, засобів захисту рослин. За останні дев'ятнадцять років обсяги внесення органічних добрив скоротилися у 24,6 раза, мінеральних — 4,8 рази, хімічних меліорантів — 19 разів. Переважно вносилися азотні добрива, що призвело до диспропорції у співвідношенні між основними елементами живлення (N : P : K). У 2009 р. воно становило 1:0,21:0,19 проти науково обґрунтованого 1:0,9:0,7 (табл. 1).

рівняно з 1990 роком зросла з 2,3 до 18,7% відсотка.

Наслідком високого сільськогосподарського освоєння земельного фонду (72%), низького рівня господарювання та поширення деградації сільськогосподарських угідь є надзвичайно низький рівень їх продуктивності. У європейських країнах, де якість ґрунтів не краща за українські, урожайність основних сільськогосподарських культур у 1,5-2 рази вища, ніж в Україні, і стабільна за роками, що свідчить про належну культуру землеробства, дотримання технологічних та екологічних вимог

тивності сільськогосподарського виробництва. За період 2001-2009 рр. порівняно з 1996-2000 рр. вихід валової продукції зріс з 917,4 до 1646 грн/га, або на 79%. Прибуток від рослинництва зріс у 30 разів (з 35,1 до 1080,6 грн/га). Порівняно з іншими підприємствами галузі внесення добрив в розрахунку на 1 га в агрохолдингах становить в межах 160 кг діючої речовини, а середня урожайність зернових зросла на 5-6 т/га. Це досягається завдяки впровадженню нових технологій, ефективному застосуванню засобів хімізації, зокрема, через забезпечення бездефіцитного балансу гумусу, азоту, фосфору та калію шляхом збільшення обсягів внесення органічних добрив, у тому числі торфокомпостів, сапропелів, сидератів та внесення мінеральних добрив у науково обґрунтованих дозах і співвідношеннях NPK відповідно до потреб сільськогосподарських культур.

Таблиця 1

Співвідношення елементів живлення у внесених мінеральних добривах					
Науково обґрунтоване співвідношення	Фактичне співвідношення N : P : K				
	1990 р.	1996 р.	2000 р.	2005 р.	2009 р.
1 : 0,9 : 0,7	1 : 0,7 : 0,6	1 : 0,26 : 0,14	1 : 0,17 : 0,10	1 : 0,26 : 0,21	1 : 0,21 : 0,19

Екологічний стан агроландшафту прийнято оцінювати за співвідношенням — рілля : природні кормові угіддя : ліси. Для України воно має становити 1:1,6:3,6 відповідно. Проте фактично це співвідношення становить: 1 — рілля, 0,2 — сіножаті і пасовища; 0,3 — ліси, що свідчить про розбалансування агроландшафту [1].

За період 1990-2010 роки площа ріллі скоротилася на 1092,4 тис. га, багаторічних насаджень — на 160,3 тис. га, а сіножатей і пасовищ збільшилося на 503 тис. га. Розвиток трансформаційних процесів в економіці, створення нових форм господарювання, зменшення поголів'я тварин сприяло зміні спеціалізації виробництва та структури посівних площ. За даними Держкомстату України, питома вага зернових культур збільшилася до 64% і технічних — 28,7, натомість кормових зменшилася з 38,1 в 1990 р. до 7% в 2009 році. В останні роки характерним для всіх зон України є розширення посівів ріпаку, частка якого по-

землеробства. Внесення мінеральних добрив в Україні скоротилося з 141 кг діючої речовини у 1990 році до 48 кг діючої речовини у 2010 році, тоді як у розвинених європейських країнах їх вносять значно більше, зокрема, в Австрії — 233 кг, Великобританії — 289 кг, Нідерландах — 622 кг, Німеччині — 212 кг діючої речовини. Як результат маємо високу землемісткість продукції та в 5 разів менше її виробництво в розрахунку на 1 га ріллі.

За умов поліпшення культури землеробства Україна має значні резерви підвищення урожайності та конкурентоспроможності сільськогосподарського виробництва. Безумовними передумовами цього є залучення інвестицій в сільськогосподарське виробництво, яке розпочалося в Україні зі створення нових форм господарювання ринкового типу, зокрема, агрохолдингів.

Розвиток агрохолдингів став передумовою зростання ефек-

Важливим елементом зниження собівартості і поліпшення якості виробленої продукції в агрохолдингах є запровадження сучасних методів автоматизованого контролю й управління виробництвом. Комплексні автоматизовані інформаційно-управляючі системи, засновані на технологіях «точного землеробства», дозволяють отримати достовірну інформацію про місцевість, характер землекористування та його режим; на основі картографічного матеріалу визначати точні розміри полів й площу землекористування, створювати тематичні карти (ґрунтову, урожайності, рельєфу, дорожню, юридичну, акумуляції водних потоків) і формувати на цій основі паспорт поля та земельного масиву в цілому; підвищити ефективність використання сільськогосподарської техніки завдяки скороченню витрат на обробіток ґрунту шляхом виключення пропусків і зон подвійного обробітку; знизити витрати при експлуатації техні-

них засобів за рахунок оптимізації переміщень, контролю за місцем знаходження та витратою пального, швидким виявленням і усуненням неполадок; за допомогою використання GPS-технологій, а саме технології диференційованого внесення добрив і засобів захисту рослин, скоротити потребу в їх використанні до 30 відсотків.

Одним із важливих аспектів є створення лабораторії із агрохімічного обстеження, що дозволяє здійснювати індивідуальний підхід при застосуванні технологій на конкретно взятому полі.

У виробництво запроваджуються системи точного землеробства, зокрема, впровадження системи точного керування і системи внесення диференційованих норм мінеральних добрив, виходячи із фактичного забезпечення кожного поля елементами мінерального живлення рослин; введення в сівозміну культур, що дозволяють максимізувати збір білку навіть на відносно бідних землях; використання фосформобілізуючих бактерій для доробки насіння з метою зниження норм фосфорних добрив; використання азотфіксуючих бактерій з метою отримання додаткових доз біологічного азоту; використання мікродобрив з метою оптимізації мінерального живлення рослин; широке використання регуляторів росту.

В умовах енерго- та ресурсозбереження і охорони довкілля набирає розвитку мікрозрошення. Нині в Україні воно застосовується на площі понад 20 тис. гектарів. Мікрозрошення порівняно з дощуванням дає можливість зекономити 30-50% поливної води (мікродощування) і в 2-5 разів при краплинному. Економія електроенергії становить 50-70%. При мікрозрошенні негативний вплив на навколишнє середовище, і в першу чергу на ґрунти, зводиться до мінімуму. Практика показує високу ефективність мікрозрошення овочевих, плодоягідних культур та винограду. Враховуючи технічну можливість застосування мікрозрошення усіх видів сільськогосподарських культур, воно має хорошу перспективу розвитку в Україні.

ВИСНОВОК

Підвищення родючості ґрунтів можливе завдяки розвитку сприятливих умов для залучення інвестицій у сільськогосподарське виробництво; удосконалення структури посівних площ з урахуванням спеціалізації господарства; насичення сівозмін бобовими і зернобобовими високобілковими рослинами (слід обирати лише ті, яким властиві порівняно незначні коефіцієнти переходу радіонуклідів); збільшення площ під багаторічними травами; впровадження в культуру землеробства малопоширених і нових господарських рослин (інтродуцентів); поліпшення системи удобрення за рахунок сидератів, сапропелю, біогумусу, органічних решток сільськогосподарських культур, місцевих агрономічних руд (фосфорити, апатити, глауконіт, цеоліт, вапнякові матеріали). Окрім цього слід вилучити з обробітку низькопродуктивну рілля і забезпечити стале землекористування; впроваджувати науково обґрунтовані технології вирощування сільськогосподарських культур; збільшувати обсяги внесення органічних і мінеральних добрив, хімічних меліорантів за рахунок більш повного використання вітчизняних фосфоритів, калійних руд і покладів карбонатних порід; застосовувати рекомендовані сівозміни з урахуванням спеціалізації господарств; забезпечувати державний контроль за проведенням заходів збереження і відтворення родючості ґрунтів та запроваджувати механізм економічного стимулювання за раціональне використання та охорону земель сільськогосподарського призначення; запроваджувати органічне виробництво; збільшувати обсяги фінансового та ресурсного потенціалу водних меліорацій.

Dankevych A.E.

National research Center «The Institute of Agrarian Economics» of the Ukrainian Academy of Agrarian Sciences, Kyiv.

Ecology-economic aspects of the use of agricultural lands in the conditions of peculiar and market relations

Досліджено еколого-економічні аспекти використання сільськогосподарських угідь в умовах приватної власності та ринкових відносин

Исследованы эколого-экономические аспекты использования сельскохозяйственных угодий в условиях частной собственности и рыночных отношений

Influence of the ecology-economic aspects of the use of agricultural lands are Investigational in the conditions of peculiar and market relations

ЛІТЕРАТУРА

1. Созинов О.О. *Сучасні деградаційні процеси, еколого-агрономічний стан та оцінка придатності сільськогосподарських земель для створення екологічно чистих сировинних зон і господарств* / М.В. Козлов, А.Г. Сердюк та ін. // *Агроекологія і біотехнологія: зб. наук. праць.* — К., 1998. — Вип. 2. — С. 54-65.
2. Курінна Л.М., Снопко М.П. *Ефективність використання зрошуваних земель в Україні: Брошура.* — К. — ДОД Інститут аграрної економіки УААН. 2003, С. 26.
3. *Статистичний збірник. Державний земельний кадастр України.* — К.: Держкомстат України, 2009. — 187 с.
4. *Статистичний щорічник України за 2007 р.* / [за ред. О.Г. Осаулєнко; вiдповiд. за вип. П.П. Забродський]. — К.: Держкомстат України, 2008. — 623 с.
5. *Статистичний щорічник України за 2009 р.* / [за ред. О.Г. Осаулєнко; вiдповiд. за вип. П.П. Забродський]. — К.: Держкомстат України, 2009. — 625 с.

23. За необхідності подання запиту на інформацію, що стосується території іншої адміністративно-територіальної одиниці, запит подається та отримується відповідь від органу вищого рівня.

Суб'єкти інформаційного обміну вищого рівня за потреби можуть подавати запит та отримувати відповідь від суб'єктів нижчого рівня безпосередньо.

Порядок надання похідної інформації користувачам

24. Отримана суб'єктами інформаційного обміну інформація використовується для забезпечення розроблення галузевих похідних матеріалів відповідно до визначених функцій з обов'язковим посиланням на джерело отриманої інформації та не може окремо передаватися на запит юридичних і фізичних осіб.

25. Суб'єкти інформаційного обміну відповідно до функціонального призначення відповідають за формування та використання галузевих інформаційних ресурсів, у тому числі похідних, що розробляються за отриманою інформацією.

26. Суб'єкти інформаційного обміну як утримувачі галузевих інформаційних ресурсів відповідно до їх компетенції створюють умови для надання користувачам повної та достовірної похідної інформації відповідно до законодавства.

27. Суб'єкти інформаційного обміну надають користувачам інформацію галузевих інформаційних ресурсів за окремими запитами відповідно до встановлених форм надання запитів та отримання відповідей.

28. Перелік інформації та послуг з інформаційного забезпечення, відомості про порядок та умови її отримання надаються всім користувачам безоплатно.

29. Надання користувачам інформації галузевих інформаційних ресурсів здійснюється на безоплатній основі відповідно до законодавства.

Захист даних під час інформаційної взаємодії

30. Інформація, що надається на запит суб'єкта інформаційного обміну, є інформацією для формування галузевої похідної інформації відповідно до функціонального призначення.

Отримання, використання і зберігання такої інформації здійснюється згідно з вимогами відповідних нормативно-правових актів.

31. Під час інформаційної взаємодії суб'єктів інформаційного обміну згідно з цим Порядком сторони здійснюють організаційно-технічні заходи відповідно до рівня конфіденційності інформації та законодавства щодо забезпечення захисту даних.

32. Відповідно до цього Порядку суб'єкти інформаційного обміну гарантують використання отриманої інформації виключно із службовою метою.

Прикінцеві положення

33. Суб'єкти інформаційного обміну є відповідальними за своєчасне та в повному обсязі надання достовірної інформації.

34. Суб'єкти інформаційного обміну утримуються від дій, що суперечать положенням цього Порядку та перешкоджають досягненню поставленої у ньому мети, а також можуть завдати шкоди іншому суб'єкту інформаційного обміну.

35. Суб'єкти інформаційного обміну зобов'язуються без зволікань інформувати один одного про обставини, які мають значення для виконання вимог цього Порядку.

36. Спірні питання, що пов'язані із застосуванням або тлумаченням положень цього Порядку, вирішуються шляхом консультацій та переговорів суб'єктами інформаційного обміну.

37. У разі неможливості врегулювати спірні питання шляхом консультацій та переговорів суб'єкти інформаційного обміну врегульовують їх відповідно до законодавства.

ЖУРНАЛ «ЗЕМЛЕВПОРЯДНИЙ ВІСНИК» видається з 1997 року

Свідоцтво про державну реєстрацію серії КВ № 2759 видане 31.07.1997 Міністерством інформації України. Постановою президії ВАК України від 30 березня 2011 року № 1-05/3 журнал "Землепорядний вісник" включено до наукових фахових видань України, в яких можуть публікуватися результати дисертаційних робіт на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата економічних наук.

Рекомендовано до друку науково-технічною радою Державного агентства земельних ресурсів України.

Редакція журналу «Землепорядний вісник» залишає за собою право на незначне скорочення та літературне редагування авторських матеріалів зі збереженням головних висновків і стилю автора. Надані матеріали не повертаються. При передруку посилання на «Землепорядний вісник» обов'язкове. Відповідальність за достовірність інформації несуть автори.

© «Землепорядний вісник», 2011

ЗАСНОВНИК

Державне агентство земельних ресурсів України

ВИДАВЕЦЬ

Редакція журналу «Землепорядний вісник»

Свідоцтво ДК №2588 про внесення суб'єкта видавничої справи до Державного реєстру видавців, виготівників і книгорозповсюджувачів видавничої продукції видане 17.08.2006 Державним комітетом телебачення і радіомовлення України.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

04080, м. Київ-80, вул. Фрунзе, 105. Тел.: 468-21-18, 468-21-30, 067-442-33-09. E-mail: zemvisnuk@ukr.net

Формат 60x84/8. Друк офсетний. Зам. 1061540329. Наклад 8220 прим. Підписано до друку 23.06.2011 р.
Віддруковано в ДП ВПЦ «Такі Справи». Адреса: м. Київ, вул. Виборзька, 84.